gaudium ſit aſſumendꝰ in die iu
dicij hoc abſcõditũ eſt a nobis
Nam videmꝰ ꝙ multi boni cadũt
in peccatũ mortale ⁊ in eo moriũ
tur. ⁊ multi mali reſurgunt ⁊ ad
ſtatum bonũ ↄuertunt Et ergo fi
nis eſt ↄplementum bonitatis Et
tamen ꝑ tria ſigna poteſt cogno
ſci quis debeat ad gaudium ſem
piternum aſſumi ⁊ eligi. Primũ
ſignum eſt dei caſtigatio ⁊ cũ ho
mo pacienter ſuſtinet Vnde ait
Amos. iij. Ego vos cognoui ex oĩ
bus nationibꝰ terre et idcirco vi
ſitabo ſuper vos omnes iniq̃tates
veſtras vt poſſim vos aſſumere
ad gloriam. ſapiẽcie. xvi. In bre
ui turbati habentes ſignum ſalu
tis. Secundũ ſignũ eſt omnis bo
ni delectacio vt qñ delectat̃ i bono
proximi ⁊ ipſum diligit ꝓpter deũ
Vnde ait Iob. In hoc cognoſcen
tur filij dei ad gloriam ſumendi.
ſi diligimꝰ fratres. Et qui non di
ligit manet in morte. Terciũ ſig
num ad gaudiũ eligendum ẽ pec
cati deteſtacio vt habeat horrorẽ
peccatoꝝ in ↄſciencia ⁊ cũ viderit
alios peccare ꝙ ſibi multũ diſpli
ceat. Vnde dr̃ i pſalmo. Perfecto
odio oderã illos. inimici facti ſunt
mihi. Per hec tria ſigna ↄgnoſci
tur ſumẽdus ad gloriam. Et ideo
querit dauid in pſalmo Quis aſ
cendet in montẽ dñi: aut quis ſta
bit in loco ſancto eius Innocens
manibꝰ et mundo corde. qui non
accepit in uanum animam ſuam.

Ideo iſta quatuor ſũt a nobis ab
ſcondita Dies mortis. dies iudicij
quis damnandꝰ. aut q̃s ad glo
riã aſſumendꝰ Et ergo ad thema
Ihesus abſcõdit ſe ⁊c̃.

Dominica palmarum

Sermo. xxij.

Dicite filie ſyon Ecce rex tu
us venit tibi. Math. xxi.
Nota ꝙ apud antiquos
facta ꝓbitates ſolebãt laudari
Et hoc ꝓpter tres cauſas. Primo
vt ipſis de ſuis ꝓbitatibꝰ gracia
rũ actio exhiberet̃. Vnde Grego.
Non eſt dignus dandis q̃ non
reddit grates de datis. Secũdo vt
laudatores i poſteꝝ reddant̃ Vñ
ait poeta Virtus laudata creſcit
Et hoc patet de dauid p̃mo regu;
qñ ipſe fecit victoriã contra goliam
oĩs populus ipſu; laudabat. Et
rex poſuit eum ſup equũ ſuum et
duxit eum ꝑ totam ciuitate; in re
galibꝰ veſtibꝰ. et mulieres ⁊ pu
eri clamabãt. Saul ꝑcuſſit mille.
et dauid decem milia in milibus
ſuis. Tercio vt alios ad ſilia opa
virtuoſa valeãt excitare vt pat;
ꝙ troiani laudabant herculẽ mi
lite; fortiſſimũ ꝙ multa bona eis
fecit ꝓ eis pugnãdo Ideo romani
laudabãt pompeyu; cuiꝰ ymagi
nem ex ere erexerũt ⁊ i multis ho
norauerunt ꝓpter beneficia q̃ ab
ipſo acceperunt. Et. ſm hoc iudei
a xp̃o multas v̾tutes ⁊ mirabilia

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

audierūt ⁊ viderūt. Nam cecos il
luminauit. mortuos ſuſcitauit. le
proſos mūdauit. infirmos cura
uit Et ideo teſte ↄſciēcia eorū lau
des ⁊ honores impendē ſibi volu
erūt Et hoc pȝ in hoc euāgelio qđ
hodie legimꝰ ante pceſſionē et
paſſionē Et ſcribit Math. xxi.

CVm appropinq̄ſſet ih̄s ihero
ſolimis in die palmarū de mane
et veniſſet bethfage ad villam q̄
fuit in monte oliueti in pede mon
tis. Tunc miſit duos de diſcipul
ſuis dicens Jte in caſtellū qđ cōn
vos eſt Jherūſalē vocauit caſtel
lum ⁊ nō ciuitatē. qr ciuitas apud
antiquos fuit libera ſed ipſi liber
tatem ꝓpter pctā pdiderūt Et ideo
dixit Jte in caſtellū et ſtatī inue
nietis aſinam alligatā ⁊ pullū
cū ea. Aſinū habebāt ꝓpter pau
peres qui non habebāt equos ł
mulos vel ꝓprios aſinos. Nam ci
uitas erat in monte ſita. ⁊ paupe
res q̄ habebāt opus accepert aſi
nam. et aquā vel lignū duxerūt
et dederūt ſibi ad comedendū ⁊ ad
locū ↄmunē ipſū ligauerūt Dixit
ḡ eis Jte ſoluite ⁊ adducite mihi
Si q̄s vobis dixerit: q̄re ſoluitis
dicite. Dn̄s hijs opus habet. et
ↄfeſtim dimittet vos Hoc autem
totum factū ē vt adimpleret qđ
dictum ē p ꝓphetam yſayam dicē
tem. Dicite filie ſyon. Ecce rex tuꝰ
venit tibi manſuetꝰ ſedēs ſup aſi
nam ⁊ filium eiꝰ ſubiugalē ꝓpt
humilitatē. Euntes aūt diſcipuli
fecerūt ſicut p̄ceperat eis ihesus.
Et adduxerūt aſinā et pullum ꝩ
pullū Et impoſuerunt ſup eos ve
ſtimēta ſua ⁊ eū deſup ſedere fece
rūt Plurima āt turba ſtrauerūt
veſtimēta ſua in via qui venerāt
de alijs ciuitatibꝰ ꝓpt feſtū ſollēne
Et m̄lta bona de ih̄u nazareo au
dierūt Et iō hꝰ fecerūt Alij āt cede
bant ramos de arboribꝰ ⁊ ſterne
bāt iṅ via Turbe āt q̄ pcedebāt ⁊ q̄
ſequebant clamabāt cantando.
Oſanna ꝩ ſalua nos fili dauid re
gis nr̄i. benedictꝰ q̄ venit in noīe
dn̄i Ex hijs verbis eſt ſciendū qꝛ
turba hodie xp̄m honorauit in q̄
tuor Primo i veſtimētis pſternē
do. ſecūdo in ramis pīciēdo. tercio
in floribꝰ portando. quarto. in be
nedicēdo. Jta ⁊ nos debemꝰ hodie
xp̄m honorare. p̄mo in veſtimē
tis penitēcie et dilectōis. ſecūdo in
ramis palmarū ⁊ oliuarū. tercio
in floribꝰ v̄tutum ⁊ exultacōis. q̄r
to in laude benedictionis Primo
dico ſic qꝛ vnuſquiſqȝ noſtrū ho
die debet xp̄iſtū honorare in ve
ſtimētis p̄nie ⁊ dilectōis Nam de
veſtimēto p̄nie legimꝰ in ſcolaſti
ca hyſtoria. Qn̄ aliq̄ mulier fuit
apprehēſa in fornicacōe. tunc aliq̄
bus faciebāt graciā ⁊ aliq̄s ſcd̄m
p̄ceptū lapidabāt. Sed ille muli
eres quibꝰ fuit facta gracia por
tabāt veſtimēta ſciſſa et totū cor
pus cū capite velabāt. et iſta ve
ſtimēta erant nigra et ex vtraqȝ
parte pendebant manifeſte vſqȝ

ad terram· et ita velate erāt in fa
cie ꝙ vix poterāt videre greſſum
viarū· Ita anima q̄ peccauit mor
taliter ē adultera apud deum cui
ē deſponſata ī baptiſmo per anu
lum fidei· Vnde ſentencia damna
tionis et mortis eterne ē ianua a
deo ꝑlata· Vnde Ezech· Anima q̄
peccauerit mortaliter ipſa morie
tur· Debet igit̄ talis aīa de bona
volūtate ſe caſtigare et accipere ī
corde veſtimentū pn̄īe nigrum in
humilitate ⁊ ſcīdere p amaritudi
nē ↄtricōis· Vnde ait Iohel· Scin
dite corda vr̄a et non veſtimenta
vr̄a et velate oēs ſenſus corporis
veſtri· ſ· viſū· auditū· guſtū· tactū
⁊ odoratū· ne in illis amplius offen
das creatorem tuū· Cū igit̄ acci
pis humilitatē in recordacōe pec
catorū tuoꝝ· impēdis honorē xp̄o·
et reſtituet tibi graciā quā amiſi
ſti vt ait Ezech· Aīa q̄ reuerſa ē
de via ſua mala ipſa viuet ⁊ non
morietur p lapidationē eterne pe
ne ¶ Secūda veſtis ī qua debemus
xp̄o obuiare ē dilectionis· ⁊ iſta
veſtis ē viridis Vnde legimus ꝙ ro
mani depinxerūt dilectionē ad mo
dum iuuenis cū viridi veſtimēto·
et facie lēta ⁊ capite erecto· In cu
ius frōte ſcriptū erat aureis litte
ris hyems ⁊ eſtas· latus eius ap
tum erat et in corde ſcriptū aureis
lr̄is longe ⁊ ꝓpe In fimbrijs veſti
menti aureis litteris· vita ⁊ mors
Ita ſpiritualis imago fuit depic
ta ad modū iuuenis pulcerrimi:

ꝙ dilectio ſemꝑ debet eſſe quaſi
florens iuuentus et nunꝗ̄ ſeneſcē
Vnde ait ſapiēs Ne derelinquas
amicū in neceſſitate Ita homo di
ligens deū· deū debet in ꝓximo di
ligere· ſibi in neceſſitate ſubueniē
do Item ī fronte nāqꝫ erat ſcriptū
litteris aureis hyems ⁊ eſtas In
ſignū ꝙ verus amicus in dilectione
vera nō dimittit illū quē amat in
hyeme aduerſitatis ⁊ in eſtate ꝓ
ſperitatis Ita ⁊ nos xp̄m debemus
diligere in aduerſitate ⁊ ꝓſperita
te Vn̄ ait iob· Si bona ſuſcepimus
de manu dn̄i· mala aūt quare nō
ſuſtineamus· Itē in corde fuit ſcrip
tū longe ⁊ ꝓpe aureis litteris· in
ſignū qui diligit ſe qn̄ ꝓpe ē· dili
gat eum ſi longe ē· Sed multi di
ligunt in facie dum ſunt ꝓpe· ſed
longe vel a tergo detrahūt· Vnde
poeta· Qui mel in ore gerit· et me
retro pungere q̄rit Eius amicitiā
nolo mihi ſociā· Itē latus eius ap
tum ē in ſignū ꝙ q̄ diligit debet ſuo
dilecto ſuū cor ſemꝑ reuelarē Ita
et nos debemus xp̄o cor noſtrū in
ↄtricōe ⁊ ↄfeſſione reuelare ſicut
vero dilecto qui nos diligit· Vn̄
ait Ioh in apocalipſi· Qui dilexit
nos et lauit nos a peccatis in ſan
guine ſuo· Itē in fimbria veſtimē
ti eius fuit ſcriptū aureis litteris
vita ⁊ mors· ī ſignū ꝙ q̄ veraciter
diligit· diligit ī vita ⁊ ī morte· Qd
patꝫ de maria magdalena q̄ xp̄m
dilexit et in domo phariſei vnxit
et lacrimis pedes lauit ⁊ crinibus

terſit. Ad quā xpūs ait Dimiſſa
ſūt tibi peccata multa. vñ multū
dilexiſti. Et ſicut ipſū i vita dilexit.
ita ⁊ in morte diligenter in ſignū
dilectionis ꝙſiuit Et ſic pꝫ ꝙ xpm
debem⁹ hodie honorare in dupli
ci veſte viꝫ pñie et dilectionis ¶ Se
cundo dico ꝙ xpm debem⁹ hodie i
ramis arborū honorare ꝓiciendo
ad pedes eius Due arbores ponū
tur i euāgelio ſcꝫ oliua et palma
Oliua ſignificat miſericordiaꝫ. qui
enī miſericors ē floret ſicut oliua
Vnde cōmēdat ſapiēcia miſericor
dem hoīeꝫ dicēs Quaſi oliua ſpeci
oſa i campis. nam oliua ſemp re
tinet ſuuꝫ virorem tam in hyeme
ꝙ̄ in eſtate. Ita miſericors floret
hic in gracia. ⁊ i futuro in gloria
Et legim⁹ ꝙ ſalomon fecit portas
templi ihrlꝫ de oliua qñ in iheru
ſalem templo edificauit dño. In
ſignuꝫ ꝙ quicūqꝫ voluerit ire ad
portā templi celeſtis ihrlm opor
tet ipſū eſſe miſericordē in hac vi
ta. Ergo oīs miſericors honorat
hodie xpm portans ramū oliue i
manib⁹ ſic columba quaꝫ noe emi
ſit de archa portauit ramū oliue
virentib⁹ folijs. vt habet̄ geneſ.
viij. Ita miſericors tempe inūda
cōis aquaruꝫ ⁊ tribulationū i die
iudicij recipiet̄ a xpo letāter. q̄a
hic ipſū honorauit i miſericordia
Secūda arbor ponit̄ in euangelio
de cuius ramis ꝓiecerūt ⁊ palma
Palma ſignificat vitam bonā ⁊ ho
neſtam Vnde ait aīa in cāticis
Aſcendā in palmā ⁊ apprehēdaꝫ
fructus eius. Hec palma habet
ramos multos. Habet ramū pa
ciencie. habet ramuꝫ obediencie.
habet ramū dilectionis ⁊ ꝯſtācie
habet ramū pñie. habꝫ ramū ca
ſtitatis. Cuꝫ ramo obediencie ho
norauit deū Abrahā q̄ voluit deo
obedire ⁊ ꝓpriū filium occidere ⁊
deo offerre vt patet in geneſi. Cū
ramo paciencie honorauit deum
Job q̄ oīa ꝑdidit tñ pacienter
dixit Dñs dedit dominus abſtulit
ſic dño placuit ita factū ē ſit nomē
dnī benedictū Cuꝫ ramo dilectōis
honorauerūt xpm diſcipuli qui
morteꝫ ꝓ eo ſuſtinuerūt Cū ramo
ꝯſtācie ſācti martires xpm hono
rauerūt. ut patꝫ de martirio mar
tiꝝ. de ſācto ſtephano. laurēcio.
Cuꝫ ramo pñie honorauerūt xpm
ſancti confeſſores q̄ ieiunauerūt
orauerūt. cū cilicijs corpa afflixe
rūt ꝓpter deū Cū ramo caſtitatis
honorauerunt xpm ſancte virgi
nes q̄ ꝓpter xpm virginis filium
virginitatē vſqꝫ ad mortē ſeruaue
rūt Patet ḡ ꝙ turba xpiſtuꝫ ho
norauit cum ramis de oliua et de
palma Ita ⁊ nos de miſericordia
id eſt oliua. et palma i. vita bona
¶ Tercio debem⁹ xpiſtuꝫ cū turba
honorare cū virtutum florib⁹. q̄a
ipſe ē flos virginitatis. vt ipē ait
in canticis Ego flos campi ⁊ liliū
ꝯuallium Sed hodie quatuor ge
nera aīalīū in honorāt xpiſtuꝫ
florem virtutū cū quatuor malis

floribꝰ. Nā ypocrite inhonorāt cuꝫ
flore q̄ creſcit i ſcirpo de q̄ ait iob
Nūq̄d p̄t viuē ſcirpꝰ v' creſcē ſine
humore· aut carectū v' ſnyt gras
ſine aqua Cuꝫ ipſe ſit in flore. nec
poteſt manu carpi. et āte oēs flo
res creſcit. Scirpus exteriꝰ viret
et interius ē vacuus Ita ypocrita
floret mundo ⁊ nō deo. q2 ſua opa
facit hominibꝰ intuēda. Non pōt
in flore manu carpi. q2 nō p̄t ypo
crita argui quin fiat impatiēs Et
ideo ſunt q̄ſi flores depicti q̄ appa
rent ⁊ tamen nihil ſūt De quo le
gimꝰ tercio regū caᵒ. vij. Fecit ſa
lomō in domo dn̄i flores depingi
qui ſplēdebāt: ſed tn̄ quaſi nihil
erant Secundi qui hodie obuiāt
xpriſto flori cū floribꝰ carnal' de
lectacōis ſeu dilectionis ſūt laſci
ui De quibꝰ Yſaye xl. Omnis ca
ro fenū. et oīs gloria eiꝰ quaſi flos
feni. exſiccabit. Fenum tempore
mortis. ⁊ flos eiꝰ delectationis deci
dit. Unde dixerūt impij deū non
cognoſcētes ſapiēcie. ij. Non pre
tereat nos flos tpis. coronemus
nos roſis anteq̄ marceſcāt. Ter
cij qui hodie xp̄m inhonorāt cuꝫ
malis floribꝰ terrene cupiditatis
ſūt auari. Unde Jacobꝰ. Glorieť
aūt homo in ſua pietate Nā oriť
ſol iuſticie in die mortis et in die
iudicij cū ardore diuine vltionis
et cadit flos auaricie Quarti q̄ ho
die virgineuꝫ florem inhonorāt
ſūt ſupbi De quibꝰ ait ihē. lxviij.
Date moab florem ſupbie: q2 flo
rens egredieť improuiſe Sič flos
qui cadit ante tempꝰ. ita ſupbus
homo cadit ex improuiſo de florē
ſue ſupbie in profunduꝫ lacꝰ for
nacis Unde legiť de nabuchodo
noſor in libro daniel. iiij. Q2 na
buchodonoſor rex in ſupbia ſua
deambulauit i pallacio ſuo et ex
altatus i ſupbia ait intra ſe. Ego
nabuchodonoſor edificaui mihi
ciuitatē babilonie in decorem reg
ni mei et florem fortitudinis mee.
Et ppter hoc eiectus eſt de regno
velut qui deiciť de ſtipite in terraꝫ
et cōculcatur. Ita accidit hodie
multis quorū cor eleuať i ſupbia
et florent in fortitudine corporis
Et tpe mortis pcicitur flos talis i
ſterquilinū eterne mortis. Et ſic
obuiant domino q̄tuor genera ho
minū hodie cuꝫ q̄tuor malis flori
bus. vt ypocrite. luxurioſi. auari
et ſupbi ⁊c. ¶ Quarto dico q2 tur
ba hodie honorauit xp̄m in lau
de exultacōis cātando. Benedictꝰ
qui venit in nomine dn̄i. Ut patꝫ
in euāgelio. Turbe que ſequebā
tur ⁊ que precedebāt clamabant
Benedictus qui venit in nomine
dn̄i Ipſe eſt benedicendꝰ q2 venit
ad nos omnes. ſuos fideles bene
dicendo. hic p gratiam et in futu
ro p gloriam Ipſe enī erat ille de
quo predixit pater ad abrahaꝫ
ante aduentū xpriſti. quindecim
centum annoꝝ et vltra In ſemie
tuo benedicenť omnes tribꝰ terre
Nam propter peccata hominuꝫ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

terra fuit maledicta ſed per xpiſtū
benedicta vt patet geneſis pmo.
Maledicta terra ĩ ope tuo Et ideo
homo natus de terra. nutritus de
terra incurrebat eandē maledicti
onē Et ideo illud verificādo ſpiritu
ſancto inſpirāte clamabāt Oſan
na ideſt ſalua nos a maledictiōe
q2 benedictionē dare voluit omib9
iuſtis. et maledictionē omib9 ma
lis vt patet geneſ vbi legim9 Qz
patriarcha iacob habuit duode
cim filios qui acceſſerunt ad pa
trem vt acciperēt ab eo benedicti
onē. Quib9 omib9 benedixit pter
dan: cui maledixit dicēs Fiet dan
quaſi coluber a ſerpēs venenoſus
mordēs et hoc ꝓpter ſuā maliciam
q2 parentes non honorauit. Ita
ſpūaliter cū omnes filij dei in die
iudicij accedūt ad patrem glorie
vt accipiāt benedictionē celeſtē
tunc omnes benedicet pter pecca
torem qui deum non honorauit
nec ipſū laudat et illū maledicet
Ideo cū turba debemus xpiſtū
honorare. et Benedictus q̃ venit
in nomine dñi decātare. vt cū om
nibus electis in die iudicij valea
m9 ad bñdicēdū ſtare. Ergo q̃ ad
thema. Dicite filie ſyon. ecce rex
tu9 venit. occurre ei cū veſtimētis
pudicicie et dilectionis. cū florib9
virtutū. cū ramis miſericordie et
pietatis et cāticis leticie a benedi
ctionis. vt nos benedicat hic et
in futuro Amen.

In cena domini
Sermo. xxiij.

Exēplū dedi vobis vt quē
admodum ego feci ita et
vos faciatis Johan. xiij.
Nos videm9 qñ aliquis bonus et
fidelis amicus ab amico debet recede
re ſolet ſibi aliqd de nobiliu relinq̄
re vt poſt receſſū habeat de eo co
gitare. Ita xpiſtus dñs noſter q̃
venit ad nos tanq̃ amic9 ad ami
cum nos viſitare. Vt ait i pſ. q̃a
viſitauit nos oriēs ex alto Volēs
a ſuis amicis de hoc mūdo recede
re exemplum ſue memorie voluit
nobis hic relinq̄re. Vt ait in pſ.
Memoriā fecit mirabiliū ſuorum
miſericors a miſerator dñs. Et de
hoc dicit in euangelio
Ante diem feſtum paſche ſciēs
ihus q2 venit hora eius vt tranſe
at ex hoc mundo ad patrem cū di
lexiſſet ſuos ſanctos diſcipulos
vſq3 in finem dilexit eos qui ſecū
erant in hoc mūdo. Fecit cenā ho
die ſuis diſcipulis. dilectis aplis
Et cena facta cū iam dyabolus mi
ſiſſet i cor ſimonis ſchariothis iu
de vt traderet eū principib9 ſacer
dotū pro triginta argēteis Et hoc
fecit heri .ſ. in q̃rta feria Et ꝓpterea
multi homines quarta feria non
comedūt carnes eo q2 caro xpi vē
dita fuit feria quarta. Sciens āt
ihus q2 oia dedit ei pater in ma
nus et q2 a deo exiuit et ad deū va
dit in aſcēſione. ſurrexit a cena vo
lēs nobis dare exēplū hūilitatis.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf